

2. Жуков В. В. Методичні підходи до оцінки привабливості інвестиційних проєктів. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство, 2017, Вип. 13(1). С. 100-105. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2017_13\(1\)_23](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2017_13(1)_23).

Борисенко Н. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ДІАГНОСТИКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

За умов підвищення внутрішньої та зовнішньої конкуренції в межах ринків, багато підприємств досить часто знаходяться на межі банкрутства. Намагаючись пристосуватись до нових умов діяльності, підприємства зіштовхуються із значними економічними труднощами пов'язаними з нераціональним перерозподілом коштів та джерел їх утворення.

Достовірна оцінка економічного стану підприємства є важливою частиною підприємства від результатів якої безпосередньо залежить обґрунтованість та дієвість управлінських рішень. Здійснення економічної діагностики не є одnorазовим заходом, а включає в себе дослідницький, пошуковий, пізнавальний процес. Актуальність проведення економічної діагностики для підприємства непотрібно недооцінювати. Саме потреба удосконалення процесу управління підприємством шляхом впровадження економічної діагностики, зумовлюють актуальність і практичне значення дослідження. Досягнення цілей суб'єктів господарювання можливе завдяки оперативному діагностуванню економічної стійкості.

Вирішенню завдань, пов'язаних із забезпеченням інформацією для проведення діагностики економічної стійкості та формування системності діагностики вітчизняних підприємств у сучасних умовах господарювання, присвятили праці такі вчені: Сметанюк О.А., Філімоненков О.С., Швиданенко Г.О., Бондаренко Т.Ю., Міценко Н.Г., Баканов М.І., Шеремет А.Д., Райковська І.П., Павленко О.І., Воронкова А. Е та багато інших.

Метою нашого дослідження є розробка практичних рекомендацій стосовно проведення заходів діагностики економічної стійкості ТОВ «Адмотіс». Для виконання цієї задачі були сформульовані наступні завдання: визначити

інформаційну базу; встановити методику оцінки економічної стійкості підприємства; провести аналіз економічної стійкості ТОВ «Адмотіс» та встановити оцінку її діагностики; навести напрями удосконалення методики експрес-діагностики економічної стійкості ТОВ «Адмотіс»; здійснити оптимізацію оцінки діагностики економічної стійкості товариства на основі WMS; запропонувати напрями удосконалення діагностики розрахункових відносин ТОВ «Адмотіс».

Практична значущість виконаного дослідження та отриманих результатів полягає у впровадженні моделі комплексної системи діагностики економічної стійкості; формуванні показників діяльності для проведення діагностики; визначення ефекту від реалізації запропонованих заходів із удосконалення діагностики економічної стійкості товариства. Виконання цих розрахунків дозволило визначити прогнозоване значення рівня зростання чистого прибутку від запропонованих заходів. Результати дослідження дають можливість ТОВ «Адмотіс» використати на практиці розроблений механізм діагностики із визначення економічної стійкості товариства.

Найважливішим чинником стійкості та розвитку підприємства є здійснення прогнозування стану його фінансів, так як для того щоб вірно управляти виробництвом, здійснювати свою активність, формуючи показники фінансової діяльності, слід також постійно застосовувати інформацію стосовно стану та змін які відбуваються на підприємстві.

Крім того, заходами підтримки належного стану підприємства на достатньо високому рівні його економічної стійкості, можуть стати: постійний моніторинг зовнішнього і внутрішнього середовища; зниження зовнішньої вразливості підприємства; передбачення проблемних та кризових ситуацій; прийняття нестандартних рішень [1]. Аналізуючи отримані дані необхідно зробити розрахунки прогнозних значень реалізації продукції (планів продажів), планів капіталовкладень собівартості продукції, тощо. Визначено, що економічний стан підприємства виступає результатом взаємного впливу всіх складових системи економічних відносин підприємства, він характеризується сукупністю виробничих чинників та визначається сукупністю показників, що відображають стан, наявність, розміщення та застосування найбільш ліквідних активів втілених у фінансові ресурси. На основі зазначеного, доцільно узагальнити

основні напрями оптимізації економічного стану підприємства, використавши фінансову складову [2-5].

Проведені розрахунки дозволяють зробити висновок, що значення коефіцієнта автономії, який показує питому вагу власного капіталу в загальній сумі коштів, інвестованих у діяльність товариства а період 2015-2019 рр. нижче оптимального рівня. Отже, ризик кредиторів (банків, інвесторів, позичальників) є середнім, оскільки у цьому випадку зобов'язання товариства можуть бути виконані частково за рахунок власних коштів. Коефіцієнт фінансування ТОВ «Адмотіс» за період 2015-2019 рр. не перевищує оптимальне значення (<1) з тенденцією до зменшення, що вказує на зростання частки власного капіталу який припадає на 1 грн. зобов'язань. В той же час частка позикових коштів, які залучає товариство для фінансування поточної діяльності на 1-ну гривню власних коштів у динаміці зростає, що засвідчує значення коефіцієнта заборгованості. На підставі вищезазначеного можна сформулювати висновок про достатню економічну стабільність ТОВ «Адмотіс».

Таким чином, з метою подальшої системи управління діагностикою економічної стійкості ТОВ «Адмотіс», розглянуто принципи на яких вона ґрунтується. Розглянувши дану систему діагностики економічного стану ТОВ «Адмотіс» визначено, що дана система управління значно впливає на об'єкт управління, яка є джерелом інформації із внутрішнього середовища. Система вказує на постійну циклічність елементів діагностики економічної стійкості. Для проведення об'єктивної і точної діагностики економічної стійкості розраховуються фінансові коефіцієнти на основі аналізу фінансової звітності, визначенні особливостей фінансової, економічної, господарської, комерційної діяльності, які характерні для аналізованого періоду ТОВ «Адмотіс», і як результат, розроблено обґрунтовані висновки.

Список використаних джерел:

1. Вовк В.Я. Сутність і зміст антикризового управління діяльністю комерційного банку. *Техніка*, 2016. № 4. С. 213-217.
2. Брігхем Є. Основи фінансового менеджменту, пер. з англ. Київ. Молодь, 2016. 433 с.
3. Василенко О.О. Антикризове управління підприємством. Київ. ЦУЛ, 2017. 542 с.
4. Єпіфанова І.Ю., Оранська Н.О. Сутність антикризового управління підприємства. Електронний ресурс. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип.2. С. 265-269. Режим доступу: <https://economyandsociety.in.ua/>
5. Коваленко О.В. Деякі аспекти сучасного антикризового управління промисловими підприємствами. *Економіка и управление*. 2016. № 4. С. 41-46.

6. Гринько Т.В., Алещенко В.І. Вплив та взаємозв'язок ефективності та економічної безпеки підприємства. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету, Серія: Економіка і менеджмент*, 2020. Видавничий дім «Гельветика». Вип. 42. С. 4-11.

Гаркуша В. В., канд. екон. наук Остапенко Т. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФАКТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

Факторинг – це грошова комісійна процедура, під час якої замовник передає борги дебітора компанії-фактору, ставлячи собі за мету: стрімке одержання платежу, повне погашення товарного боргу дебітора. Факторинг допомагає у вирішенні поточних фінансових проблем за умови недостатності грошових коштів та терміновій потребі в них. Факторинг можна вважати новим фінансовим інструментом для українського бізнесу та на ринку фінансових послуг України, він задовольняє інтереси кожної сторони договору поставка (купівлі-продажу, послуг чи то робіт). В Україні він знаходиться на ранній стадії розвитку, тому існує потреба в розробці спеціалізованого програмного забезпечення, що автоматизує факторинговий бізнес та факторингові операції. Факторингові послуги можуть надавати фінансові установи та фізичні особи-суб'єкти, які у відповідності до законодавства мають право на здійснення факторингових операцій. Станом на початок 2020 року зареєстровано 54 фінансові установи, КВЕД яких дозволяє їм надавати факторингові послуги [1]. На основні чинного законодавства України можна виділити основні ознаки факторингу (рис. 1).

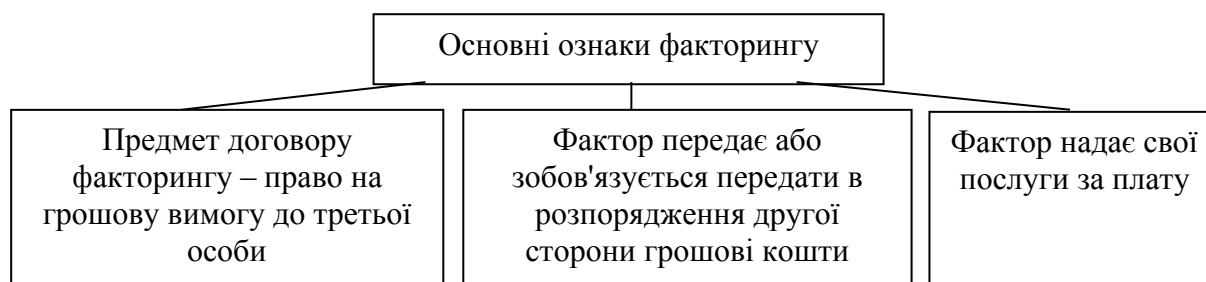


Рис. 1. Основні ознаки факторингу